

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **Mgr. J. T.**, zast. JUDr. Pavlem Holubem, advokátem se sídlem Kopečná 940/14, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2014, č. j. JMK 37543/2014, sp. zn. S-JMK 37543/2014/OD/Ša, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 23. 3. 2015, č. j. 22 A 30/2014 – 52, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zrušeno jeho shora označené rozhodnutí a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Hodonín ze dne 25. 3. 2014, č. j. 131185-13/2013/Lu, kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.

[2] Stěžovatel současně s podáním kasační stížnosti podal návrh na přiznání odkladného účinku. Svůj návrh odůvodnil tím, že pokud by správní orgány vedly ve věci další řízení a vydaly nové rozhodnutí, a Nejvyšší správní soud by následně zrušil napadený rozsudek krajského soudu, existovala by dvě protichůdná rozhodnutí v téže věci. Správní řád neposkytuje žádný opravný prostředek, jímž by bylo možné zrušit druhé správní rozhodnutí. Stav, kdy by vedle sebe existovala v jedné věci dvě rozhodnutí, která by formálně byla schopna vyvolat právní účinky, je absolutním zásahem do principů *ne bis in idem* a *res iudicata*, jenž by nebylo možno napravit prostředky správního práva procesního. V tom vidí stěžovatel hrozbu nenahraditelné újmy, protože by byl de facto vytvořen stav bránící řádnému a efektivnímu výkonu jeho pravomoci. Existovala by dvě protikladná rozhodnutí bez možnosti nápravy takového stavu, tudíž by nebylo zřejmé, jak vlastně bylo

ve věci rozhodnuto. Dále stěžovatel uvádí, že přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

[3] Výzvou ze dne 11. 5. 2015 Nejvyšší správní soud vyzval žalobkyni, aby se vyjádřila ke kasační stížnosti a k návrhu na přiznání odkladného účinku. Žalobkyně se v přepise ze dne 15. 5. 2015 vyjádřila ke kasační stížnosti, kdy navrhla její zamítnutí. K návrhu na přiznání odkladného účinku se ve stanovené lhůtě nevyjádřila.

[4] Kasační stížnost nemá podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Otázkou návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v případě, kdy návrh podává žalovaný správní orgán, se již zabýval i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu. Dle rozhodnutí ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 – 49 (publ. pod č. 1255/2007 Sb. NSS): *S ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenahraditelné újmě. Za ojedinělé případy pak lze považovat situace, kdy by nepřiznání odkladného účinku způsobilo závažné důsledky. Jako příklad závažných důsledků respektování soudního rozhodnutí uvádí rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve výše citovaném rozhodnutí: vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku, apod.* Rozšířený senát zároveň upozornil, že pokud krajský soud zruší rozhodnutí správního orgánu, správní orgán je povinen pokračovat v řízení a respektovat závazný právní názor vyslovený ve zrušujícím rozsudku bez ohledu na to, zda byla podána kasační stížnost.

[6] Odkladný účinek kasační stížnosti představuje zcela výjimečný institut, kterým se mění účinky pravomocného rozhodnutí, a měl by být využíván pouze v situacích, kde výkon rozhodnutí nebo jeho jiné následky mohou působit značné obtíže. Kasační stížnost, jako mimořádný opravný prostředek, směřuje proti již pravomocnému rozhodnutí, a do doby rozhodnutí o kasační stížnosti je proto třeba na rozhodnutí krajského soudu pohlížet jako na správné. Pouze v případě naplnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je možno tuto zásadu narušit.

[7] Stěžovatel odůvodnil návrh na přiznání odkladného účinku možnou existencí dvou různých správních rozhodnutí v téže věci. Jeho povinnost rozhodnout v souladu s právním názorem krajského soudu vysloveným ve zrušujícím rozsudku však nemůže být v souladu se shora citovaným rozhodnutím rozšířeného senátu sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť by z tohoto důvodu musel být odkladný účinek přiznáván ke každé žádosti správního orgánu, jehož rozhodnutí bylo zrušeno. Takový postup by odporoval smyslu a účelu zákonné úpravy. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti správního orgánu je vyhrazeno pro ojedinělé případy,

pokračování

kdy by okamžitý výkon soudního rozhodnutí mohl mít závažné důsledky. O takovou mimořádnou situaci se v nyní posuzované věci nejedná, resp. stěžovatel nic takového netvrdil.

[8] Je sice pravdou, že se ve výše uvedeném usnesení rozšířeného senátu uvádí, že existence dvou vedle sebe stojících odlišných či dokonce opačných správních rozhodnutí o téže věci je jevem nežádoucím a že zamezit důsledkům zrušujícího rozhodnutí krajského soudu po dobu kasačního řízení lze podle s. ř. s. pouze cestou přiznání odkladného účinku. Nicméně z tohoto rozhodnutí jakkoliv neplyne, že by sama možnost existence dvou správních rozhodnutí v téže věci byla bez dalšího důvodem přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V této souvislosti rozšířený senát spojuje přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podané správním orgánem právě s ojedinělými případy, které musí být posuzovány vždy individuálně.

[9] Pro úplnost soud dodává, že problematika návrhu na odkladný účinek kasační stížnosti podaného správním orgánem z důvodu možné existence dvou různých správních rozhodnutí v téže věci byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 10 Ads 99/2014 – 44, pro rozpory v judikatuře opětovně předložena rozšířenému senátu a je v současné době předmětem jeho rozhodování. V projednávané věci však soud nepřistoupil k fakultativnímu přerušení řízení dle § 48 odst. 3 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť by to podle jeho názoru bylo v rozporu se smyslem institutu odkladného účinku, tj. poskytnutí faktické a okamžité ochrany (v případě splnění zákonem stanovených podmínek).

[10] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené vyhodnotil, že stěžovatel neprokázal existenci podmínek pro přiznání odkladného účinku stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Z tohoto důvodu nebylo možno odkladný účinek kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. přiznat.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. května 2015

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu